

Tarinoiden merkityksestä

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani: [Teoblogi](#)

Ystävyyden Majatalon seiiniin on uponnut lukematon määrä tarinoita, ei vain kursseilla vaan myös juhlissa ja lukuisissa yksityisissä keskusteluissa. Jos täällä elää ihmisyiden tuntu, niin se johtuu näkymättömän jälkensä jättäneistä ihmisten tarinoista. Kaiken sosiaalisen vertailun, kilpailun, kateuden ja niistä poikivan peittelevän pintajauhannan keskeltä, jota täälläkin tietenkin on, yritämme tarjota tilaa tosi tarinoille ja todelliselle kohtaamiselle niiden kautta.

Elämä on tarina

Tarinat ovat aina olleet tärkeitä. Muinaishistoriasta meillä ei olisi mitään jäljellä jos ihmiset eivät olisi nuotioiden ympärillä kertoneet tarinoita. Kirjallisuuden kalleimmat aarteet ovat tarinoita. Raamatussa on paljon enemmän tarinoita kuin teologiaa. Tuskin on parempaa tapaa opettaa ja välittää oivalluksia kuin tarinan kertominen. Jeesus kertoi niitä ja hänen elämänsä todistajat välittivät hänen sanomansa tarinoiden muodossa.

Mikään ei niin alleviivaa elämän tarkoituksellisuutta kuin tarina. Todellisuus on tarina. Sitä voi tuki yrittää pelkistää määritelmiksi, mutta sen rikas sisältö paljastuu tarinoiden kautta. Kuolleet elävät keskuudessamme tarinoiden kautta. Sukujen historia välittyy tarinoina. Tarina on elämän kieltä.

Minä olen tarina

Olen saanut alkuni kahden ihmisen erillisestä ja yhteisestä tarinasta. Minun tarinani alkoi kahden ihmisen tarinasta. Minä olen tarinani. Jos uskallan sen kertoa, olen rohkeasti ja vahvasti olemassa. Jos en, olen hatarasti olemassa. Tarinat ovat osa identiteettiämme, minuutemme tuntua. Jos emme itse tuntisi tarinaamme emme tietäisi keitä olemme. Minulla ei ole kalliimpaa lahjaa kuin oma tarinani ja se mitä minä tänään tarinani kanssa olen. Kun kerron tarinani, tai olennaisia osia siitä, annan itseni lahjaksi.

Tarinat elävät

Tarinat eivät ainoastaan paljasta jotain joka on ollut. Ne elävät. En osaa sitä ymmärtää enkä selittää. Todesti kerrottu tarina ei ehkä luo mitään, mutta se aina herättää jotain kuulijoissa uinuvasta elämästä ja heidän tarinoistaan. Niissä on muuttava voima, vaikeivät yritäkään muuttaa mitään – ja varsinkin silloin kun eivät yritä muuttaa ketään.

Salatutkin tarinat jäävät elämään, mutta eivät yhtä hedelmällisesti. Pahimmassa tapauksessa salatusta tarinasta tehdyt yksityiset johtopäätökset lukitsevat kokijansa elämää rajoittavaan loukkoon.

Kerrottu tarina avaa uusia ymmärryksen ja oppimisen lähteitä. Se avaa uusia merkityksellisiä ja kytkeytyy itseään suurempiin tarkoituksiin. Kerrottu tarina avaa myös kuulijoiden salattuja tarinoita. Auttaa muita tunnistamaan sielun kätöksissä olleita tarinoita ja niiden kytkeä itseään isompiin tarinoihin.

Kaikenlaiset uudet valaistumiset käyvät mahdollisiksi kun ihmiset luottavat toisiinsa tarpeeksi jakeakseen elämänsä salaisimpia tarinoita toisilleen. Älyllinen keskustelu ei voi harvoin avata niin paljon elämän ulottuvuuksia kuin totuudellisten tarinoiden jakaminen.

Tarinat punoutuvat yhteen ja tarinankertoajat yleensä kohtaavat toisensa tavalla, joka sekä yhdistää heitä toisiinsa, että kytkee heidät itseään isompiin merkityksiin..

Surullisten traagisten tai koomisten tarinoiden kertominen tuo toivoa. Tarina jatkuu sitä kertoessa. Se kytkeytyy suurempaan kokonaisuuteen, josta on helpompi löytää uskon ja toivon ulottuvuuksia.

Unohtettu tarina

Unohtaminen köyhdyttää, eksyttää ja tekee tyhjäksi. Jokainen unohtettu tarina on pieni aukko, tyhjä kupla minun sielussani.

Tänään omat tarinamme jäävät informaatiovirran, lukemattomien keksittyjen tarinoiden ja sosiaalisen tyhjänpuhuminen jalkoihin. Annamme fiktiivisten tarinoiden muokata omaa keskeneräistä tarinaamme tai annamme oman tarinamme unohtua viihteellisen puheen alle.

Valokuva-albumit, vanhat esineet ja muiden kertomat tarinat auttavat meitä saamaan uudestaan yhteyttä omaan tarinaamme. Juuri siksi Majatalossa vietetyt tarinatuokiot ovat olleet monille niin antoisia.

Jumalan ja ihmisen tarina

Kristillinen kirkko on yrittänyt liikaa rakentaa uskonsa uskonkappaleiden ja dogmien varaan. Jumalan ja ihmisen välinen suhde on pitkä tarina, jossa on ollut ja tulee olemaan erilaisia vaiheita. Jumalallakin on oma tarinansa kerrottavana omasta suhteestaan ihmiskuntaan. Osa siitä on varmaan kerrottu evankeliumeissa, mutta tuskin ei siinä ole kaikki, vaikka varmaan olennaisin. Saisimmepa Jumalan mukaan kertomaan omasta puolestaan sen jälkeistä tarinaansa.

Voimme samaistua toistemme kertomuksiin, samoin Raamatun kertomukset voivat jokaisessa avata jotain siitä, mikä on meille kaikille yhteistä. Jeesus puhui hyvin vähän luentojen muodossa. Hän kertoi tarinoita ja hänestä kerrottiin tarinoita, jotka välittävät meille jotain Jumalan ja ihmisen yhteisestä tarinasta. Siksi Juhannusluennossa käsittelen aina jotain näistä tarinoista.

Immanuel (Jumala kanssamme) välittyy tarinoiden kautta. Avautuminen pyhälle on avautumista sille, että oma tarinamme ei ehkä olekaan vain itsemme, vanhempiemme, läheistemme ja kulttuurimme kirjoittama tarina. Alamme aavistaa, että tarinaamme kuuluukin aiemmin huomaamattomia osapuolia. Heidän tietoinen pyytäminen osaksi jatkotarinaamme tuskin köyhdyttää sitä.

Ystävyysden Majatalon tarinaperinne

Vuosien aikana Majatalossa on rakentunut tarinoiden kertomista rohkaiseva käytäntö, josta haluamme tehdä perinteen. Se säännöt ovat hyvin yksinkertaiset.

1. Missä tahansa isossa tai pienessä seurassa, jopa yksityisesti, voit pyytää tarinaa tietystä aiheesta, joka tällä hetkellä jostain syystä on itsellesi tärkeä.
 - Pyytäjän on esitettävä tilauksensa tarpeeksi selvästi. ”Minä pyydän tarinaa hetkestä jolloin halusin maan nielaisevan sinut” tai ”Pyydän tarinaa hetkestä jolloin tulit mieheksi/naiseksi.” jne.
 - Tarinan pyytäjän täytyy kestää tilausta seuraava miettimishiljaisuus tai se että juttu jonkin aikaa siirtyy muualle, kunnes joku vasta tilaukseen.
 - Samaan tarinatilaukseen vastaajia voi olla monia, mutta sillä joka ensimmäisenä kertoo tarinan, on etuoikeus tehdä tarinatilauksen seuraavasta aiheesta.
 - Tarina-aiheen tilaaja ei itse saa kertoa tarinaa tilaamastaan aiheesta, jos häneltä ei nimenomaan pyydetä sitä.
 - Tarinaillan lopuksi, jos se on muodostunut keskeiseksi seurustelun muodoksi, voidaan tehdä viimeinen kierros, joka perustuu kysymykseen: Miksi pyysit tarinaa juuri tästä aiheesta.

Jos mieltäsi askarruttaa joku kysymys, josta et osaa tilata tarinaa, voit myös selkeästi pyytää ajatusten ja mielipiteiden vaihtoa mistä tahansa aiheesta tyyliin ”Haluaisin kuulla mielipiteitänne esimerkiksi EU:n perustuslaista” tai ”toivoisin keskustelua siitä miten tärkeänä miehet ja naiset kokevat peniksen koon.”

Tärkeintä meistä on se, että yhdessäolo käytetään viihdyttävän ja rentouttavan turhanpuhumisen lisäksi myös sellaisiin asioihin, jotka itse kullekin ovat todella tärkeitä.

Mutta vallitkoon vapaus kaikkeen mahdolliseen. Kunhan itse huolehdit siitä, että pyytämällä saat mitä itse haluat ja tarvitset yhdessäololta. Samalla toivomme että huolehdit siitä että kunnioitat toista puhumatta hänen päälleen, tuomitsematta hänen kokemustaan tai ajatuksiaan. Toivomme myös että sosiaaliset kultakalat näkisivät jonkin verran vaivaa houkutellakseen liialliseen yksinäisyyteen tottuneita haukia seuraansa.

Juhla toteutuu niin kuin se toteutuu. Me jäämme melkein kaikesta kiitollisiksi.